

YEREL YÖNETİMLER**DEVLET ÖRGÜTLENMESİ BOYUTU***Birgül Ayman GÜLER**

ANASOL-D Hükümeti, Mart 1998'de TBMM Başkanlığı'na bir yasa tasarısı göndermiştir. İlgililer tarafından kısaca "Mahalli İdareler Reform Tasarısı" olarak anılan bu tasarının tam adı Merkezi İdare ile Mahalli İdareler Arasında Görev Bölüşümü ve Hizmet İlişkilerinin Esaslarının Düzenlenmesi ve Çeşitli Kanunlarda Mahalli İdareler ile İlgili Değişiklikler Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı'dır. Bu kadar uzun bir ad kısaltmayı zorunlu kılar. Ama kısaltma yapılıyorsa, kısaltmanın temsil ettiği şeyi doğru olarak yansıtmayı beklenir. Oysa bu kısaltma, tasarının farklı ve eksik algılanmasını güvence altına almıştır. Tasarının tam adından anlaşılacağı gibi TBMM'ne gönderilen metin öncelikle merkezi-yerel yönetim ilişkilerini yeniden düzenlemeyi hedef almıştır. Bunu yaptıktan sonra yerel yönetimler ile ilgili kimi düzenlemeler getirmektedir. Yerel yönetimler ile ilgili temel düzenlemeler merkezi yönetime doğrudan dokunduğu için Tasarı'nın konusu gerçekte yalnızca yerel yönetimler değil, bunlarla birlikte merkezi yönetim; kısaca tüm devlet örgütlenmesidir.

Tasarı'nın yalnızca kısaltmasında değil, tam adında da sorun vardır. Metin yalnızca "Kanun Tasarısı" değildir; aynı zamanda bir "Yetki Kanunu Tasarısı"dır. Yetki Kanunu, bilindiği üzere özel bir nitelik taşır. Bu tip yasalar, belli bir süre geçerli olmak üzere belli konularda yasama yetkisini yürütme organına devreden araçlardır. TBMM amaçları, konusu ve süresini belirlediği bazı işler için yetki yasası kabul ederek, hükümete kendi yerine geçme izni verir. Hükümet bu temele dayanarak ve daha sonra TBMM onayına sunmak koşulu ile "Kanun Hükmünde Kararname" çıkarma yetkisi kazanmış olur. Yasama gücünün yürütme gücüne devri anlamına gelen bu araç, bir yasa tasarısı olan metnin onuncu bölümüne ve "geçici madde" olarak sıkıştırılmıştır. Geçici madde 1'e göre TBMM Hükümet'i "bu kanunun öngördüğü hususlara inhisar etmek üzere Kanun Hükmünde Kararname çıkarma konusunda yetkili" ilan etmektedir. Çıkarılacak kanun hükmündeki kararname "Başbakanlık, Bakanlıklar ve Bakanlıklara bağlı kuruluşların teşkilat ve kuruluş kanunlarında yapılacak değişiklik ve yeni düzenlemeleri" kapsayacaktır. Bir yıl süre ile geçerli

*Doç. Dr., TODAİE Öğretim Üyesi

olan ve bu süre içinde birden fazla kararname çıkarmaya izin veren bu yetkinin "mahalli nitelikli kamu hizmetlerinin yerinden yönetim, verimlilik, açıklık ve demokratik katılım ilkeleri ve kamu kaynaklarının hizmet tekerrürlerini önleyecek ve israfı meydan vermeyecek biçimde tutumlu kullanma anlayışı göz önünde bulundurul"arak kullanılması zorunlu sayılmıştır. Daha özetle Tasarı (bu maddedeki kimliği ile Yetki Kanunu Tasarısı), çıkarılacak yasa gücünde kararnamelerin yerelleşme lehine düzenlemeler yapmasını güvence altına almıştır. Yetki yasalarının sıradan yasalar içine sıkıştırılması alışılmış uygulamalardan değildir. Tasarı bu özelliği ile ilginçtir. Ama daha önemlisi, bu tür konuların yasa gücünde kararnameler ile düzenlenmesi Anayasa ve Anayasa Mahkemesi kararları gereğince Anayasa'ya aykırıdır.

Tasarı, devlet örgütlenmesini "liberalizm" ve "ademi merkezîyetçilik" ilkelerine göre değiştirmeyi amaçlamaktadır. Ademi merkezîyetçi yapıyı piyasa mekanizmaları üzerinde yükseltmekte, böylece kamusal özü boşaltmaktadır. Bir başka deyişle Tasarı, Prens Sabahattin düşüncesinin bir yüzyıllık gecikme ile yaşama geçmesine aracılık etmektedir. Öngörülen devlet örgütlenmesi genel çizgileri ile aşağıda belirtilmiştir.

Merkezi Yönetim. Merkezi yönetim dış ilişkiler, güvenlik, hazine, mülkiyet ve din işleri ile görevlidir. Sınırlı olarak milli eğitim ve sağlık, yine sınırlı olarak orman, toprak ve doğal kaynak yönetimi yetkileri vardır. Başlıca fonksiyonu ulusal ve bölgesel planlama, eşgüdümleme, denetleme, rehberlik etme şeklinde belirlenmiştir. Bu çerçevede, Dünya Bankası'nın "nasıl bir devlet örgütlenmesi yaratmalı" konusunu işleyen 1997 Dünya Raporu'nu incelemiş olanlara çok tanıdık gelecektir. Bu çerçevede, Dünya Bankası'nın "good government" modelinde yer alan merkezi yönetim görev çerçevesinin (din işleri ve milli eğitim hariç) aynısıdır.

Merkezi yönetim ulusal ve bölgesel planlama ile görevli sayılmıştır. Ancak bu planların ne diğer üç işlev (eşgüdüm, denetim, rehberlik) bakımından bağlayıcılığı vardır ne de yerel yönetimlerin işleyişi bu planlara bağlan-

mıştır. Yerel yönetimleri bağlayıcı sayılan unsurlar, kalkınma planları ile merkezi yönetim politika ve standartlarından ibarettir. Tasarı merkezi-yerel yönetim ilişkilerini planlama eksenine oturtmak bir yana, bu işlev ile bağlı bile saymamaktadır. Günümüzde de bu tür bir planlama sistemi olmadığına göre, planlama sözde ilişkilerden birisidir. Eşgüdüm, ilgili hizmet alanlarına göre bakanlıklar tarafından yapılacaktır; bakanlıklar eşgüdümü vali ve kaymakamlar aracılığıyla yapacaktır. Denetim, İçişleri Bakanlığı eşgüdümünde bakanlıklar tarafından yapılacaktır. Bakanlar vesayet yetkilerinin vali ve kaymakamlara devredebileceklerdir. Kısaca mülki amirler, bakanlar adına hareket eden yerel güçler olarak oldukça geniş yetkiler ile donatılmaktadırlar.

Vali ve Kaymakamlar. Mülki amirler, bakanlıklardan devredilecek yetkilerin yanısıra yerel yönetimlerin başı olarak da güçlendirilmişlerdir. Tasarı, yetkilerin ve kamu kaynaklarının büyük kısmını devrettiği il özel idareleri ile ilçe köy birliklerinin başkanlığını vali ve kaymakamlarda bırakmaktadır. Mülki amirler böylece yerel yönetimin / birliğin yürütme organı iken; aynı zamanda aynı birimlerin vesayet makamı olarak varlıklarını korumaktadır. Ancak vesayet makamı niteliği, yerel yönetim başkanlığının ağırlığı altında ve geri planda kalmıştır. Bunun maddi temeli, mülki amirlerin yönetimindeki bürokraside yaşanan yer değiştirmedir. Şimdi geçerli olan sistemde il düzeyinde yatırımcı-teknik güç taşra örgütü kimliğine sahiptir. Tasarı taşra örgütünü özel idare bürokrasisine dönüştürmektedir. Örgüt kaynak ve personelin yine vali başta kalmak üzere taşra teşkilatı olmaktan özel idare bürokrasisi olma yönünde yer değiştirmesi, önem verilmesi gereken bir değişikliktir. Bu yer değiştirme ile birlikte özel idare bürokrasisi, il meclisinin karar gücü emrine alınmakta; vali bu bütünün yürütme gücü olarak ağırlık kazanmaktadır. Böylece vali, "hukuka ve kamu yararına uygunluk" ilkesinin yüksek gözcüsü olmak konumunu, yerel yatırımların doğrudan yapıcısı olmak yönünde yitirmektedir. Gerçekte Tasarı'nın kimi kesimlerce "merkezi güçlendiriyor" -kimi kesimlerce "yereli güçlendiriyor" şeklinde yorumlanması, bu ikilem yaratan hükümlerden kaynaklanmaktadır. Tasarı, hedeflediği tam ademi merkezîyetçi yapıyı açıkça dile getirememiş; bu nedenle yapıyı bir takım belirsizlikler içinde bırakmayı amaca daha uygun bulmuştur.

Tasarı, belediyelerin üzerindeki vesayet sistemini de değiştirmiştir. Bu değişiklik, mülki amirliğin konumundaki değişmeyi pekiştirmekte, açıklığa kavuşturmaktadır. Günümüzde belediye meclisleri 16 konuda karar verme yetkisine sahiptir; bunların 9'u mülki amirin onayı ile keskinleşmektedir. Tasarı, belediye meclis kararlarının tümünün mülki amire gönderilmesi ilkesini getirmekte, vesayeti genişletmektedir. Ancak bundan sonraki işleyişi de değiştirmektedir. Şimdiki uygulamada mülki amir bu kararları 7 günde içinde inceleyerek onaylamalıdır. Bu süre içinde onaylamazsa belediye Danıştay'a başvurmakta, Danıştay'ın kararı kesin olmaktadır. Tasarı ise, 7 gün içinde onay gelmezse meclis kararını kesinleşmiş saymakta; vesayeti hafifletmektedir. Valiye, uygun görmediği kararların bir

kez daha görüşülmesini isteme yetkisi vermektedir. Meclis kararında ısrar ederse (hangi çoğunlukla belli değildir), vali kararı dava konusu yapabilecektir. İdari yargıya başvurarak yürütmeyi durdurma ya da iptal davası açabilecektir. Böylece meclis vali karşısında güçlendirilmiş, meclis kararlarına müdahale, ancak yargı kararı ile yapılabilir hale getirilmiştir; vesayet daraltılmıştır. Bu süreçte ilk adımda genişletilmiş görünen vesayet, gerçekte vesayet ilişkisi olmaktan çıkarılmış; mülki amir vesayet makamı değil "alâkadar"a dönüştürülmüştür. Tasarı mülki amirliği "kamu yararı ve hukuk gözcüsü" olamayacak kadar "işe taraf aslı unsur"a dönüştürmüş durumdadır.

İl Özel İdareleri. Tasarı, görevleri aktarıldıktan sonra ortaya çıkacak "küçültülmüş merkez" in yeniden düzenlenmesini yasa gücünde kararnamele ile hükümete bırakmıştır. Kendi maddeleri "büyütülmüş yerel" i düzenlemektedir.

Günümüzde merkezi yönetim tarafından üstlenilmiş bulunan diğer görevler öncelikle il özel idarelerine devredilmektedir. Bunlar (1) sanayi, ticaret, tarım, turizm sektörlerini içeren iktisadi görevler, (2) bayındırlık ve iskan, ulaştırma, çevre, orman ve ağaçlandırmayı içeren altyapı -çevre yönetimi görevleri, (3) eğitim, sağlık, sosyal yardım, gençlik ve spor, kültür alanlarını içeren toplumsal hizmet nitelikli görevlerdir. Bir başka kavram bütünü açısından bakılırsa, devlet örgütlenmesi yine son onbeş yılın yıldız kavramlarından "sürdürülebilir kalkınma felsefesi" ne göre örülmektedir. Sürdürülebilir kalkınma, ekonomi yönetimi ile çevre yönetiminin tek elde toplanmasını talep eden bir içeriğe sahiptir. Bu içerik, doğal kaynaklar ya da çevre odaklı bakılınca "havza yönetimi" teriminde cana kavuşmaktadır. Her iki belirşinde de bu yönetimin merkezî olamayacağını; tek gerçekleşme yolunun ademi merkezîyetçi olabileceğini ileri sürmektedir. Ancak burada kritik nokta, yerleşen yetkilerin merkezin taşra kuruluşlarına değil, doğrudan yerel toplumsal güçlerin yönetimi olan yerel yönetimlere bırakılmasıdır. Nitekim Tasarı da görevleri il genel yönetimine değil, il özel yönetimine aktarmıştır.

İl özel idaresi, bugünkü varlığını 1913 yılında çıkarılan bir yasa gücünde kararname ile kazanmıştır. 1913, Birinci Dünya Savaşı arefesi, Osmanlı Devleti'nin sömürgeleşerek parçalanma sürecinde tepe nokta, iktidarların ancak dünler vererek varlıklarını koruyabildikleri zamanların temsilci bir tarihtir. Bu düzenleme de İttihat ve Terakki'nin Prens Sabahattin felsefesi yönünde hareket ederek zamanın "Düveli Muazzama"sına bir ödün, iktidarın kendine toplumsal-sınıfsal destek arayışına bir kanıttır. Zamanın meclisi toplanmadığı için yasaya dönüşemeyen ve "geçici yasa" olarak kalan, buna karşın uygulamaya giren metin, Cumhuriyet döneminde önemli değişikliklere uğramış ve ilerleyen yıllarda il özel idareleri neredeyse yok olma sürecine girmiştir. Bu birimler günümüzde ülke genelinde yaklaşık 3.000 üyeli il genel meclisleri, yalnızca özel idare bütçesine değil il genel yönetiminin yatırımlarına da etki yapabilen organlar olarak varlıklarını sürdür-

mektedir. Tasarı, günümüzde üyelerinin %90'lık kısmı merkez sağ ve sağ partilerden gelen bu meclisleri tüm il yatırımlarının genel karar organlarına dönüştürmekte; bu kararları yürütecek özel idare bürokrasisini milyonun üzerinde personele kavuşturmakta; bütçesini genel bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamının dörtte biri büyüklüğüne kadar genişletmeyi hedeflemektedir.

Köy Yönetimleri. Köy yönetimleri olarak muhtarlık kurumu üzerinde herhangi bir değişiklik söz konusu değildir. Ancak muhtarlık kurumu, "İlçe Köy Birliği" kurumu ile doğrudan il ve ilçe mülki kademelerine bağlanmaktadır. Günümüzde, kaymakamların başkanlığında köylere hizmet götürme birliği kurma uygulaması vardır. Tasarı bu uygulamayı farklılaştırmaktadır. Dörtten fazla köyü olan her ilçede bir Birlik kurulmasını zorunlu hale getirmektedir. Bu Birlik, üyesi tüm köylerin her türlü yatırımını üstlenecektir. Adeta yeni bir yerel yönetim birimi yaratılmaktadır. Kırsal alandaki dağınıklık gerçekten de sorundur; bu sorunun giderilmesi önem taşımaktadır. Ancak Tasarı ile getirilen bu modelin yumuşak karnı farklı bir noktadır. Tasarı İlçe Köy Birlikleri'ni birer ihale kurumu olarak tasarlamaktadır. Yatırım sahibi olarak beliren birlikler, bütçelerinin 1/10'unu aşmayacak sayıda işçi istihdam edebilecektir; kendi yatırım güçlerini kurmaları baştan önlenmiştir. Devlet İhale Kanunu, muhasebe sistemi ve Sayıştay denetiminden bağımsız tutulmuşlardır; piyasa kurumu olarak çalışmalarını güvence altına alınmıştır. Tasarı, kırsal yatırım alanını ölçek büyütürken piyasa mekanizmalarına açık ve hazır hale getirmektedir.

Belediyeler. Belediyeler genel yapıları ile korunmaktadır. Bu kademeye getirilen başlıca değişikliklerden birisi, belediye kurma koşullarında eşliğin yükseltilmesidir. Bir yerleşmenin belediye tüzel kişiliğine kavuşması için gerekli sayılan en az 2000 nüfusa sahip olma koşulu 5000'e yükseltilmektedir. Günümüzde belediyelerin %70'inin nüfusu 5000'den azdır. Bunların tüzel kişiliğinin geri alınması söz konusu edilmemekte; belediyeleşme sürecine geleceğe yönelik olarak müdahale edilmektedir. Böylece belediye tipi yönetimin alanı daraltılırken, köy birliği ve il özel idaresinin hareket alanı genişletilmektedir. Belediyelerin görev alanı, 1960 Sağlık Hizmetleri Sosyalleşme Yasası ile geri alınan teşhis ve tedavi merkezi açmak gibi görevler geri verilerek, yer altı ve yer üstü sularının yönetimi devredilerek, gençlik ve spora ilişkin yetkiler verilerek genişletilmiştir.

Plan ve Bütçe Komisyonu, büyük şehir statüsünü uzaklık ve nüfus eşiği ile ulaşılabilir bir statü haline getirmiştir. Büyükşehir statüsü için il merkezi ile merkezden en çok 10 km uzakta olan yerleşme nüfusu toplamı 300.000'i aşan kentler, Bakanlar Kurulu'nca bu statüye kavuşturulabilecektir. Böylece yerel insiyatifin yerine ölçüler getirilmiştir. Kurulmuş büyükşehir sınırlarının genişletilmesi Bakanlar Kurulu kararı ile mümkün hale getirilmiş, böylece ölçek büyütme işlemleri bu kademede de kolaylaştırılmıştır. Büyük şehir belediyeleri imar uygulaması bakımından doğrudan yetkilerle donatılmış; ilçe ve belde belediye-

lerinin planlama yetkileri büyük şehir lehine yeniden kurallara bağlanmıştır. Yer altı ve yer üstü su kaynaklarının yönetimi, bu statü bulunan yerlerde büyükşehir belediyesine verilmiş, il ve ilçe trafik komisyonlarının trafik ile ilgili görevleri bu belediyelere devredilmiştir. Tasarı her kademede büyük ölçek lehine davranmaktadır.

Kaynak paylaşımı. Tasarı, gerekçeden anlaşıldığı üzere, kamu kaynaklarının %60'ı merkezi yönetim, %40'ı yerel yönetimler tarafından kullanılan bir yapı kurmayı hedeflemektedir. Başlangıçta, sayıları toplam 80 olan il özel idarelerinin %5, sayıları 2850 olan belediyelerin %10, köy birliklerinin %0,5 pay almalarını öngörmüştür. Ancak bu payların Bakanlar Kurulu'nca özel idareler için %25'e, belediyeler için %15'e, köy birlikleri için %2'ye kadar artırılabilceğini hükme bağlamıştır. Köy birlikleri hariç, diğerlerine dağıtılacak payın %90'ı dağıtılacak, %10'u DPT, İçişleri, Maliye tarafından belirlenecek ölçütlere göre paylaşılacaktır. Belediyelere ek bir kaynak daha açılmıştır. Belediyeler, kendi illerinde toplanan gelirin %5'ini nüfuslarına göre ayrıca alacaklardır. Köy birlikleri için de ek kaynaklar vardır. Bunlardan birisi, özel idare ve belediyelere devredilecek Hazine toprakları ticaretinden elde edilecek gelirlerin yarısı, ikincisi özel idare bütçesinin en az %10'u, üçüncüsü İller Bankası'nda biriken köy kalkınma payıdır. Tasarı Köy Birlikleri'ni geniş kamu kaynakları ile donatmakta, bu kaynakların piyasa mekanizması içinde harcanmasını özel güvence altına almaktadır.

Kamu Niteliğinden Uzaklaştırma. Tasarı'nın öngördüğü ademi merkeziyetçi yapıda gelir sistemi kamu kaynakları üzerinde yükselmektedir. Yerel birimler yalnızca parasal akış ile değil, aynı kamu kaynağı akışıyla da beslenmiştir. Hazine toprakları özel idare ve belediyelere dağıtılmakta ve bu dağıtım, söz konusu kamu varlığının satış ya da kiralama yoluyla ticari metaya dönüştürülmesi şartıyla yapılmaktadır. Topraklar "imarlı hale getirilmek" üzere verilmektedir. Aynı tutum yer altı ve yer üstü su kaynakları için de söz konusudur. Su kaynakları akışkan değilmiş ve idari sınırlara uygun büyüklüklerde olmaları sağlanabilmiş gibi, kaynaklar özel idare ve belediyelerin yönetimine devredilmiştir. Öte yandan yerel yönetimler her konuda şirket kurma, kurulmuş olanlara katılma konusunda geniş şekilde yetkilendirilmiştir. Daha önceden zorunlu görevler tamamlanmadan yapılamayan, yapılabilmesi için meclis kararı gereken "belediye meskeni yapmak" görevi bir hayli değişikliğe uğratılmıştır. Bu maddenin içeriği "konut, toplu konut ve belediye meskenleri, sanayi ve ticaret işyerleri yapmak, satmak, kiralamak, bu amaçla arazi satın almak, kamulaştırma yapmak, bu arsaları bireylere ve kooperatiflere satmak, bu konuda diğer kamu kurum ve kuruluşları, bankalar ile işbirliğinde bulunmak ve gerektiğinde onlarla ortak projeler gerçekleştirmek" şekline dönüşmüştür. Bu yetki artık zorunlu - isteğe bağlı görev ayırımından kurtarılmış, genel geçerli yetkilerden birisi haline getirilmiştir. Yetkinin içeriği köklü bir şekilde değiştirilmiş, yerel halkın konut sorununa çözüm üretmekten ticari konut ve rant tesisleri üretimine dönüştürülmüştür. Üstelik aynı yetki özel idareler için de geçerli kılınarak uygulama alanı tüm

ülke topraklarına yayılmıştır. Nihayet, Tasarı'nın özelleştirme dili yeterli göstergedir: Yapmak, yaptırmak; işletmek, işlettirmek; işlettirmek, işlettirme olanağı bulunamayan hallerde bizzat işletmek..... Bu fiiller, Tasarı'nın en özen gösterdiği anlatım parçalarıdır.

Değerlendirme. Tasarı, "governance" ya da "yönetişim" adı verilen yeni sağcı devlet modelini inşa etmektedir. Ademi merkezietçi yaklaşımı benimsemektedir. Ancak bu yaklaşımı, üniter yapıya ilişkin yaygın hassasiyet nedeniyle yumuşatmaya çaba göstermekte; bu tutum çeşitli çelişkilere düşülmesine ve bulanıklıklar taşımasına neden olmaktadır.

Tasarı, küreselleşme döneminin tasarısıdır. Yerelleşme ile özelleştirmenin yaygınlaştırılması, kamu varlıkları ve mekanizmalarında yaşanan tasfiye sürecinin hızlandırılması amaçlanmaktadır. Tasarı bir uzlaşma metnidir. Uzlaşmanın tarafları (1) tekelci sermaye, (2) anadolu sermayesi, (3) kara para, (4) yabancı sermayedir. Son iki kategori, ilk iki kategori arasında dağılmakta, gidip gelmekte, kimi zaman erimektedir. Uzlaşmanın sınıfsal temeli, Tasarı'nın öngördüğü yapının neden üç boyuta kör kaldığını da açıklayacak güçtedir. İrdelenen metinde üç boyut yoktur: Birincisi kamusal boyut, ikincisi toplumsal boyut, üçüncüsü ulusal boyut yoktur. Kamusal boyut piyasa ya da

özel sektör lehine devre dışında bırakılmaktadır. Toplumsal boyut, sermayenin çıkar uzlaşması emekçi kesimleri ve genel halk yararını görmediği için yoktur. Su, toprak ve yerel kamu hizmetlerinin ticarileştirilmesi bunun yeterli örneğidir. Ulusal boyut ise şirketleşme, yap – işlet – devret sistemi, borçlanmanın süresiz kolaylaştırılması ile, yerel lehine ulusal olanın ihmali nedeniyle yoktur. Yerel yatırımlar belediyelerde 1990'lı yılların başlarından bu yana yalnızca özelleştirmeye değil, aynı zamanda yabancılaşmaya açılmış durumdadır. Tasarı bu sürecin önünü açmakta, sürecin il düzeyinde ve kırsal alana yaygınlaşarak ilerlemesini kolaylaştırmaktadır.

Tasarı, yeni sağcı ademi merkezietçilik felsefesinin tasarısıdır; bu felsefenin 1900'lerin başındaki savunucuları liberaller, hilafetçiler ve mandacılarıdır. Günümüzde Tasarı'nın siyasal düzlemde sahipleri liberaller, islamcılar ve ikinci cumhuriyetçilerdir. Tasarı'nın toplumsal – sınıfsal temeli ve siyasal konumu, Tasarı üzerine görüş geliştirenlerin merkezietçilik – yerel yönetimcilik ikilemine sıkışmalarının hiçbir anlamı olmadığını yeterince açık şekilde ortaya koymaktadır.

Pay, genel bütçe (katma, konsolide değil) vergi gelirleri (vergi dışı gelirler hariç) tahsilat (tahakkuk değil) gelirleri toplamına göre belirlenen tutardır.

PROF.DR. NUSRET FİŞEK ETKİNLİKLERİ

Program

2 Kasım 1998

13:00-14:30

Yerel Yönetimler Yasa Tasarısı

Panel Yöneticisi: Eriş Bilaloğlu-TTB

Devlet Örgütlenmesi Boyutu; Birgül Ayman Güler, Doç. Dr.-TODAİE

Yasa Tekniği Açısından Bakış; Mümtaz Soysal, Prof. Dr.-KİGEM

Eğitim Boyutu; Cemal Ünlü-Eğitim-Sen

Sağlık Boyutu; Onur Hamzaoğlu, Doç.Dr.-TTB

14:45-16:30

Kamu Toprağı Mülkiyeti; Celal Beşiktepe-TMMOB

İmar Hukuku Boyutu; Melike Dağıstanlı-TMMOB

Personel Boyutu; Vicdan Baykara-KESK

Demokrasi/Katılım Boyutu; Oya Çitçi, Doç.Dr.-TODAİE

16:45-17:30

Genel Değerlendirme ve Sonuç

Yer: Ankara Üniversitesi İbn-i Sina Hastanesi Konferans Salonu "0" Kat

3 Kasım 1998

09:00

Mezarı Başında Anma

10:00-12:00

Açılış Konuşmaları

Konferans-Konuşmacı: Dr. Kemal Demir (Türkiye Kızılay Derneği Başkanı)

Yer: Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

19:00

"Türk Tabipleri Birliği Nusret Fişek Sağlık Ocağı, Halk Sağlığı Hizmet ve Bilim Ödülü" Töreni

20:00

Barış Dinletisi-Piyano Resitali/Türev Berki

Yer: Gazi Üniv. Eğitim Fak. Konser Salonu, Rektörlük Kampüsü-Beşevler

Düzenleyen: Gazi Üniversitesi